

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Milan Rossi rozhodl v hlavním líčení konaném v Praze dne 08.03.2018

t a k t o :

Obžalovaný

K [REDACTED] N [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] s adresou pro doručování [REDACTED]

je v i n e n , ž e

dne 1.5.2016 kolem 08:45 hod. v Praze 2, [REDACTED] po předchozí slovní rozepři, kdy se snažil poškozeného P [REDACTED] nar. [REDACTED] vykázat z prostor pronajatých pro casting, kde se poškozený zdržoval neoprávněně, po vulgárních napadeních poškozeným a po náznaku fyzického napadení ze strany poškozeného, obžalovaný poškozeného udeřil jednou ranou pěstí do oblasti levého oka a způsobil mu tak vpáčenou zlomeninu přední stěny čelní dutiny vlevo se zakrvácením dutiny, a zlomeninu levé očnice v oblasti jejího stropu, vnitřní stěny a zadní části zevní stěny, s posunem kostních úlomků do očnice, s průnikem vzduchu do očnice, s otokem a povrchní oděrkou v místě levé očnice, kdy zranění si vyžádalo operační zákrok s třítýdenní hospitalizací na Neurochirurgické klinice [REDACTED] kdy doba omezení v obvyklém způsobu života nepřesahuje 6 týdnů,

t e d y jinému úmyslně způsobil ublížení na zdraví v důsledku předchozího zavřezhodného jednání poškozeného,

č í m ž s p á c h a l

přechin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146a odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku s e u p o u š t í od potrestání obžalovaného.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození P. P. nar. a Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví o d k a z u j í se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Obžalovaný dne 1.5.2016 kolem 08:45 hod. v Praze 2, po předchozí slovní rozeprá, kdy se snažil opilého poškozeného P. P. nar. vykázat z prostor pronajatých pro casting, kde se poškozený zdržoval neoprávněně, po vulgárních napadeních poškozeným a po náznaku fyzického napadení ze strany poškozeného, obžalovaný poškozeného udeřil jednou ranou pěstí do oblasti levého oka a způsobil mu tak vpáčenou zlomeninu přední stěny čelní dutiny vlevo se zakrvácením dutiny, a zlomeninu levé očníce v oblasti jejího stropu, vnitřní stěny a zadní části zevní stěny, s posunem kostních úlomků do očníce, s průnikem vzduchu do očníce, s otokem a povrchní oděrkou v místě levé očníce, kdy zranění si vyžádalo operační zákrok s třítydenní hospitalizací na Neurochirurgické klinice Fakultní nemocnice a doba omezení v obvyklém způsobu života poškozeného nepřesáhla 6 týdnů.

2. Byl zjištěn a prokázán výpověď obžalovaného (částečným doznáním), výpověď svědka P. P. svědků I. K. P. K. L. R. (dříve S.), R. S. a listinnými důkazy, a znaleckým posudkem MUDr. Petra Tomáška ke stanovení charakteru zranění poškozeného.

3. Obžalovaný se ve své výpovědi před soudem hájil tím, že on byl napaden poškozeným, bránil se a dal mu pouze jednu ránu, po které poškozený odešel před budovu a křičel na něj, že si to zaplatí. Poškozený přišel na místo, kam měl přístup pouze kompars a usadil se tam. Snažil se jej slovně vykázat, ale poškozený odmítal odejít, obtěžoval kompars a byl vulgární. Volal ochranku, ale nikdo nepřišel. Vzal tedy poškozeného za ruku, aby jej vyvedl z karavanu ven, ten stále odmítal odejít, že se musí rozloučit a dopít kávu. Pak se proti němu poškozený postavil a vedl úder pěstí do obličeje, ale on uhnul a vzápětí dal poškozenému ránu na tvář. Celou dobu si

myslel, že trefil poškozeného do brady. Vyletěla mu ruka. Jednal v nutné obraně. Na poškozeném neviděl žádné zranění. Nikdy nedělal žádné bojové sporty. Pak přijela hlídka policie. Pokud způsobil poškozenému zranění, tak jej to mrzí.

4. Z výpovědi svědka poškozeného P████ P████ soud zjistil, že dne 1.5.2016 přijel na Hlavní nádraží v Praze, tam se seznámil s nějakou slečnou, která šla na komparz (svědkyně S████). Přišel za ní ještě kamarád(svědek S████ a pak všichni šli na parkoviště za nástupiště, kde byly stánky s občerstvením a přívěsy. Do jednoho si s nimi sedl a povídali si. On šel pro kávu, a když se vrátil, tak mu obžalovaný řekl, že jde o soukromé natáčení a aby odešel. On mu sdělil, že se rozloučí a půjde, ale obžalovaný byl cholerický a rozčiloval se. Není agresivní člověk, nevylučuje, že mohl být vulgární, byl opilý ještě z probdělé noci, a cítil se ukřivděný, že se nemůže rozloučit s tou slečnou. V době napadení nebyl silně opilý, věděl, co dělá. Nevedl útok jako první. Pak dostal silnou ránu do čela, zavrával, udělal tři kroky dozadu. Začala ho bolet hlava. Z místa odešel a zavolal linku 158, že byl napaden. Policie ztotožnila obžalovaného, který jej napadl, a pak zavolali sanitu, která ho odvezla do nemocnice. Byl operován a hospitalizace trvala tři týdny. Utrpěl zlomeninu čela, a měl našťupnutý obratel.

5. Skutečnost, že dané ísto bylo v předmětné době uzavřeno pro účely natáčení epizody seriálu potvrdil P████ K████ L████ R████ a R████ S████ Místo bylo obeháno mobilní ohradou a do takto vytvořeného areálu pouštěli komparzisty dva příslušníci tzv. „ ochranky“. Byli odlišeni od ostatních pouze reflexní vestou. Jejich prohlídkou bez problémů prošel společně s L████ R████ a R████ S████ i obžalovaný.

6. Stav opilosti popsali soudu svědecky P████ K████ (všiml si muže, který zaváněl a působil divně, asi celou noc slavil. Bavil se s dvěma slečnami. Byl i v karavanu a odtud ho obžalovaný vytlačel ven), L████ R████ (poškozený jim vyprávěl, že chlastal se svým kamarádem celou noc a že se rozešel s přítelkyní, byl přio opilý, s kamarádem se rozešel poté, co se poprali v hospodě, nedal se odehnat, řval už za plotem, všichni to slyšeli, motal se tam), R████ S████ (byl v podroušeném stavu).

7. Pohyb po areálu popsali pro soud svědecky P████ K████ (filmová společnost tam měla již přívěsy a občerstvení., řekli mu, že tam nemá co dělat, že jde o pronajatý prostor, muž se rozčiloval), L████ R████ (šla do převlékárny, a poškozený byl neodbytný a šel za nimi do autobusu, snažili se ho dostat ve, ale nešlo to), R████ S████ (koordinátoři poškozené nezapsali, protože řekl, že jde s L████ od brány ke karavanu je 30-50 metrů, poškozený šel do karavanu, pak slyšel, že v karavanu něco huláká, agresivně křičel, na někoho, na obžalovaného, který jej vykazoval).

8. Děj uvnitř karavanu mohla popsat jen L████ R████ uvnitř byl 5-10minut, než přiběhl obžalovaný, přiběhl proto, že poškozený cestou do karavanu něco řval a křičel, obžalovaný byl u občerstvení, které je hned vedle karavanu, chytl ho za rameno a vytáhl ho z autobusu, pak mu začal poškozený před autobusem nadávat, v autobuse mohlo být pět holek).

9. Děj před karavanem pozoroval P████ K████ (obžalovaný se zeptal poškozeného jestli je členem štábu a po záporné odpovědi jej vyzval aby místo, kde nemá co dělat, opustil, poškozený odmítl, nějakou dobu na sebe křičeli , poškozený byl vulgární a pořád dokola

opakoval svoje, trvalo to asi 2-3 minuty, pak viděl rychlý pohyb od poškozeného periferně, neví zda jej trefil, po tomto úderu tam byl kontr obžalovaného a poškozený zavrával krok dozadu a pak to skončilo, stěžoval si, že je zraněný, pak odešel), R [REDACTED] S [REDACTED] (stáli proti sobě čelně, pozoroval to z boku, stál u občerstvení, poškozený obžalovaného napadl, dal mu asi pěstí, obžalovaný se bránil a dal mu facku, poškozený hulákal něco ve smyslu ty svině, ty hajzle a obžalovaný pak zavolal policii.

10. Děj pozorovala oknem karavanu i L [REDACTED] R [REDACTED] (poté co ho vytáhl z autobusu, poškozený mu začal nadávat, poškozený obžalovanému jednu natáhl a obžalovaný se ohnul, pak neví jestli ho praštil nebo nepraštil, je ale fakt, že jak se obžalovaný ohnul, vylítla mu ruka nahoru) .

11. Podle svědectví pak poškozený odešel za plot areálu, za plotem řval, že chce dovnitř, že se chce rozloučit, na obžalovaného křičel, že že to odsere, vyhrožoval známými.

12. Policejní zákrok soudu popsál svědek L [REDACTED] K [REDACTED] Pracoval na MO PČR Hlavní nádraží a šel k zákroku, o kterém věděl, že člen ochranky má problém s opilým pánem, který se chce dostat ke cateringu. Pamatuje si, že poškozenému volali záchranku, stěžoval si, že dostal pěstí do obličeje. Byl podnapilý. Stěžoval si na bolest hlavy a viděl krváčení z nosu. Byli kolem svědci, kteří potvrdili, že tam poškozený neměl co dělat. Všichni mu ale tvrdili, že neviděli, jak došlo ke zranění, že byli bokem.

13. K objektivnímu posouzení zranění, které poškozený utrpěl, byl příbrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který popsál vzniklé zranění tak, že poškozenému byla diagnostikována vpáčená zlomenina přední stěny čelní dutiny vlevo se zakrvácením dutiny, a zlomenina levé očnice v oblasti jejího stropu, vnitřní stěny a zadní části zevní stěny, s posunem kostních úlomků do očnice, s průnikem vzduchu do očnice, s otokem a povrchní oděrkou v místě levé očnice, kdy zranění si vyžádalo operační zákrok s třítydenní hospitalizací.

14. Znalec MUDr. Petr Tomášek ve svém znaleckém výsledku před soudem podezření na zlomeninu zubu čepovce vyloučil. Potvrdil, že zranění vzniklo účinkem tupého násilí, které velkou silou působilo na oblast levého oka ve směru převážně zředu. Uvedl k přímému dotazu, že zranění mohlo vzniknout jedinou ranou. Délka hojení při nekomplikovaném průběhu hojení nepřesáhne délku 6 týdnů a u poškozeného žádné lékařské komplikace nebyly. Trvalé následky znalec neočekává.

15. Protože svědkyně R [REDACTED] uvedla, že poškozený jim vyprávěl, že chlastal se svým kamarádem celou noc a že se rozešel s přítelkyní, byl přiopilý, s kamarádem se rozešel poté, co se poprali v hospodě, soud pro ověření těchto skutečností ztotožnil a předvolal ke svědecké výpovědi předmětného kamaráda poškozeného, D [REDACTED] M [REDACTED]

16. Zjistil, že s poškozeným jsou kamarádi a na pivo byli již nesčetněkrát. Jsou z [REDACTED] a tam setkání probíhají vždy trochu jinak, než by si to člověk přál. Vždycky se sejdou někde v restauraci, v baru. Mívali pravidelnou restauraci [REDACTED] ale v předmětné době neví, kam šli. Poškozený nemá agresivní „opici“, je naopak mírumilovný a rozdál by se. Určitě se rozešli někdy po půlnoci kolem druhé nebo třetí a to s tím, že on jede domů vlakem do [REDACTED]. Tím, že on měl jet vlakem domů, tím si byl svědek jist. Možná se rozloučili s poškozeným někde v Jindřišské

nebo na Václaváku, určitě to bylo v centru. Loučili se s poškozeným asi kolem 2 – 4. hodiny ranní, možná později, už neví, přesně. Poškozený byl opilý, ale byl schopný normálně komunikovat a svědek by o něj neměl strach. Jeho koordinace pohybů byla v pořádku. Kdyby byl na tom hodně zle, tak by ho dál nepustil. Ten večer byli jen oni dva spolu. S poškozeným nikdy žádnou potyčku neměl, ani slovní, ani fyzickou. Ten den neřešil žádný úraz, zranění. Poškozený je aktivní sportovec v tom, že lyžuje, plave, jezdí na kole. Jedná se u něj o rekreační sporty, které provozuje často a rád. Poškozený je stavbyvedoucí. Ženy umí oslovit sám. Když je opilý, tak se mu leckteré ženy líbí.

17. Později mu poškozený řekl, že ho napadl nějaký vyhazovač. Řekl mu, že chtěl hovořit s nějakou holkou, a on ho nepustil tím způsobem, že ho silně udeřil, že už nevstal. Toto mu poškozený říkal až za nějakou dobu, protože byl v nemocnici a svědek ho viděl až po nějaké době.

18. Výpovědi o těchto skutečnostech byl osobně přítomen znalec, a uvedl, že násilí na levou část očníce působilo velikou intenzitou, energie se přenesla do stěn očníce, předpokládá, že vzniklo při události, která je předmětem jednání, nelze poznat, jestli vzniklo tehdy, nebo o deset minut dříve, ale je jasné, že nemohlo vzniknout pádem, protože při pádu se zraňují všechny vystupující části obličeje, a v tomto případě nebyl poškozený nos, ani lícní krajina. Mohlo by teoreticky vzniknout pádem na tupý předmět o malé ploše. Nelze ovšem lékařsky předpokládat, že by takový předmět účinkoval takovou intenzitou, že by udělal zlomeninu tak, jak byla, a zároveň učinil pouze drobnou kožní oděrku v oblasti očníce. Zranění tohoto typu je bolestivé a úporné. Nelze předpokládat, že by někdo s takovým zraněním, ostatními nepozorovaným, se choval způsobem, který popisují svědci (poškozený laškoval se svědkyní, doprovázel ji do práce, chtěl pít kafe a byl ochoten jít do konfrontace s jiným mužem) .

19. Poranění poškozeného potvrdily i lékařské zprávy poškozeného P████P████ potvrzující důvod jeho hospitalizace, operace a důvodu jejího odložení, a potažmo z vyčíslení nároku na náhradu škody Oborovou zdravotní pojišťovnou, která vyčísčila náklady na léčení poškozeného ve výši 57.692,30 Kč s náklady na hrazené služby, soud zjistil míru následku a kroky nutné k jeho reparaci.

20. Trestná činnost obviněného je prokazována částečným doznáním obžalovaného, který uvedl, že poškozeného udeřil, výpověďmi poškozeného a svědka P████K████. Dále znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, kdy znalec uvedl, že způsobené zranění mohlo vzniknout jediným úderem pěstí vedeným velkou intenzitou.

21. Samosoudce Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku, pro který je obžalovaný stíhán, lze důvodně spatřovat přečin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146 a odst. 1 tr. zákoníku, když obžalovaný úmyslně (v nepřímém úmyslu) způsobil poškozenému ublížení na zdraví a to v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného.

22. V jednání obžalovaného soud neshledal krajní nouzi, neboť takovou nouzí je stav, kdy je možno přímo ohroženou hodnotu (zájem) chráněnou právním řádem uchovat jen obětováním jiné takové hodnoty (zájmu), nebo kdy lze splnit povinnost jen za cenu porušení povinnosti jiné. Nestojí zde právo proti bezpráví jako u nutné obrany (viz § 29), ale právo proti právu, a dochází tudíž ke kolizi práv. Nebezpečí musí hrozit přímo, tedy bezprostředně, a to jak z hlediska časového, tak i věcného. Přímá hrozba nebezpečí znamená, že vyvolání škodlivého následku

nastane v důsledku rozvíjejícího se skutkového děje v krátkém časovém úseku (např. požár rozvíjející se za suchého, větrného počasí) nebo bez možného časového určení přímo hrozí po jednom či několika málo at' již zákonitých nebo náhodných úkonech (hrozící výbuch v místnosti koncentrovaného uniklého plynu při náhodné iniciaci telefonem, zvonkem či jiným elektrickým spotřebičem).

23. Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil. Obžalovaný v opilosti vytrčil ruku k úderu, který minul cíl. Nebyl ve stavu vést útok velkou intenzitou. Naopak obžalovaný cílil útok na obličej poškozeného a vedl je velkou silou. Tímto požadavkem je vyjádřena podmínka proporcionality (úměrnosti), která znamená, že při jednání v krajní nouzi obětovaný zájem, vztah nebo hodnota nesmí být stejného významu nebo významnější než zájem, vztah nebo hodnota, kterou odvracené nebezpečí ohrožuje. Obžalovaný mohl jednoznačně další nebezpečí odvrátit jinak (opětným alarmováním ochranky, popř. požádáním o pomoc kterémukoli z v okolí stojících svědků (cca 20 lidí) , či odchodem či útekem).

24. Soud zkoumal, zda v jednání obžalovaného nelze vystopovat znaky nutné obrany. Nutnou obranou se rozumí takové jednání, kterým někdo odvrací hrozící nebo trvajícím útok na zájmy chráněné trestním zákonem (právě nejčastěji útok proti životu či zdraví nebo útok proti majetku). Jednání, které takový útok odvrací, je jednáním oprávněným, a tudíž i beztrestným. Nutná obrana je zvláštním (privilegovaným) případem krajní nouze, přičemž její odlišné podmínky od obecného ustanovení o krajní nouzi jsou odůvodněny skutečností, že subjekt jednajícím v nutné obraně neuplatňuje své právo proti jinému právu, ale proti bezpráví, a důsledky způsobené obranou postihují toho, kdo útok úmyslně vyvolal.

25. Ale přiměřenost obrany k útoku je třeba posuzovat podle míry intenzity toho kterého jednání (obranou a útoku) a podle závažnosti škod hrozících z útoku a způsobených obranou (proporcionalita). Z povahy věci plyne, že úspěšná obrana musí být ve svém způsobu (míra aktivity a zvolené obranné prostředky) intenzivnější než podniknutý útok. Proto také nelze vyžadovat přísnou proporcionalitu mezi následkem, který z podniknutého útoku hrozil, a následkem způsobeným obranou jako u jednání v krajní nouzi (viz výklad k § 28, bod 6). Zákon to zdůrazňuje slovy "zcela zjevně nepřiměřená". Proto o vybočení z mezí nutné obrany pro její zcela zjevnou nepřiměřenost půjde jen tehdy, jestliže pachatel použil prostředku podstatně silnějšího, než bylo za dané situace třeba k odvrácení útoku, nebo když škoda způsobená nutnou obranou je v hrubém nepoměru ke škodě hrozící z útoku. V případě obžalovaného se jedná podle názoru soudu o vybočení z mezí nutné obrany. A to tzv. exces intenzivní, neboť obrana byla zcela zřejmě nepřiměřená způsobu útoku opilého člověka, ve své intenzitě, ale i ve způsobené škodě.

26. Nelze ale pominout, že poškozený nebyl v takovém stádiu opilosti, že by měl vymizelé schopnosti ovládací a rozpoznávací, tedy ve stavu patické opilosti. Věděl, co dělá a byl ochoten nést za své jednání následky. Míra jeho opilosti jej limitovala v pozorovacích a reakčních schopnostech, rychlosti reakce, schopnosti míření a schopnosti vést úder ze zajištěného postoje, kterého nebyl schopen. Byl vulgární a opakovaně odmítal vyhovět obžalovanému. Byl agresivní i adresně právě vůči obžalovanému. Takové předchozí zavrženíhodné jednání poškozeného může být zpravidla omluvitelnou pohnutkou za situace, když pachatel útočí na poškozeného v

bezprostřední návaznosti na takové jednání. Nebylo tomu tak ale tehdy, když poškozený sice způsobil pachateli příkoří, ale pachatel na ně reaguje až s delším časovým odstupem v úmyslu se tomuto poškozenému za ně pomstít (srov. NS 8 Tdo 1513/2012).

27. Pro právní kvalifikaci skutku jako trestného činu ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146a byl pro soud také významný závěr o tom, že provokující chování poškozeného bylo v určitém poměru k jednání pachatele, anebo zda pachatel již překročil potřebnou míru proporcionality (srov. NS 7 Tdo 416/2011). Obžalovaný se dopustil trestné činnosti po provokacích a ráně poškozeného a jednání poškozeného bylo jistě v rozporu s morálkou. Tyto skutečnosti by samy o sobě nemohly odůvodnit posouzení jednání poškozeného jako zavrženíhodného ve smyslu ustanovení § 146a odst. 1 tr. zákoníku, když se musí jednat o jednání poškozeného, které je obecně považováno za chování v příkrém rozporu s morálkou a svědčí o bezohledném sobectví a neúctě poškozeného k ostatním osobám. Nelze zapomenout, že poškozený byl před konfliktem v karavanu určeném pouze pro převlékání žen, nebyl schopen tuto neúctu k ženám reflektovat, pro sobecký zájem o L. R. která o něj nestála, způsobil vulgární hádku s jiným mužem, který byl v oprávněném postavení k jeho vykázaní, proti kterému zaútočil.

28. Jednočinný souběh trestného činu ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146a s trestným činem ublížení na zdraví podle § 146 je vyloučen, neboť je ve vztahu speciality (privilegovaná skutková podstata).

29. Předmětem chráněným v ustanovení § 358, nejsou primárně individuální zájmy jednotlivých občanů, jakými jsou např. jejich zdraví, majetek, čest apod., ale širěji pojatý komplex vztahů, jimiž je uspořádána koexistence větší pospolitosti lidí v nějakém místě, okruhu apod., a má-li být tedy nějaké jednání pokládáno za výtržnost musí se určitým výraznějším způsobem dotýkat veřejného pořádku jako hodnoty, která přesahuje individuální zájmy jednotlivců. Proto ne každé napadení, byť k němu dojde veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném, je nutně výtržností ve smyslu § 202 odst. 1 tr. zákona, nyní § 358 (NS sp. zn. 7 Tdo 224/2002). Napadení jiného je urážka skutkem a násilné jednání proti osobě. Ne každé fyzické napadení občana, i když se stalo veřejně, je výtržnictvím (R 40/1977). Pro naplnění znaku výtržnosti u přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku není podstatné, kdo byl napaden, ale jaký dopad měl útok na veřejnost. Svědeckými výpověďmi pozorujících svědků soud zjistil, že pražádné. Fyzické napadení nebylo bezdůvodné, byť na místě veřejnosti přístupném, i když právě bezdůvodné zpravidla narušuje veřejný pořádek a klidné občanské soužití. Proto soud nepoužil ani právní kvalifikaci výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

30. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, zejména k jeho sebereflexi projevené v hlavním líčení. Jako polehčující okolnosti obžalovanému mohl přičíst, že spáchal trestný čin v silném rozrušení. Následku litoval. Byl-li v minulosti trestán, bylo to pro odlišnou trestnou činnost – zanedbání povinné výživy z nedbalosti – Byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, kdy zkušební doba končila 1.2.2017. Uvedené jednání tedy spáchal ve zkušební době tohoto odsouzení.

31. Od potrestání pachatele, který spáchal přečin, jeho spáchání lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě, lze upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k

dosavadnímu životu pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k jeho nápravě i k ochraně společnosti.

32. Podle § 46 odst. 1 lze od potrestání upustit u přečinů, tedy méně závažných trestných činů definovaných v § 14 odst. 1, spáchaných pachatelem, jehož dosavadní život a způsob, jakým se postavil ke svému protiprávnímu jednání, vypovídají o tom, že k jeho nápravě a k ochraně společnosti postačí již samo výchovné působení trestního stíhání nesoucího s sebou hrozbu trestu, a završeného projednáním trestného činu v řízení před soudem s veřejně vyhlášeným výrokiem o vině. Proto soud rozhodl tak, jak je vyhlášeno ve výročíh rozsudku.

33. Z důvodu spoluúčasti poškozeného soud v adhezním řízení odkázal poškozeného P. P. s nárokem na úslou mzdu v době pracovní neschopnosti 63.486,- Kč, a bolestné 42.004,- Kč odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Nárok totiž vychází i ze započtení délky pracovní neschopnosti a nemajetkové újmy se započítáním podvrtnutí natažení krční páteře, kterou znalec MUDr. Petr Tomášek vyloučil. Bude úkolem dalšího dokazování, nikoli v trestním řízení, prokázat příčinnou souvislost jednání a následku, se započítáním poměru spoluúčasti poškozeného na vzniklém následku.

34. Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví vyplatila podle vyúčtování hrazených služeb za léčení poškozeného od 1.5.2016 do 5.8.2016 celkem 57.692,- Kč. Mnohé úkony byly ovšem konány s nesprávnou a nakonec nepotvrzenou diagnózou podvrtnutí a natažení krční páteře s aplikací ortézy krčního límce a dalšími navazujícími vyšetřeními neurologickými a signálními. I zde bude úkolem dalšího dokazování, nikoli v trestním řízení, prokázat příčinnou souvislost jednání a následku, se započítáním poměru spoluúčasti poškozeného na vzniklém následku.

P o u č e n í :

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výročíh je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 08.03.2018

JUDr. Milan Rossi v. r.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Přichystal